

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 40

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 ianuarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.557 din 18 noiembrie 2009 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii educației naționale	2–5
Decizia nr. 1.622 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 ¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
24. — Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal, încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, modificarea lungimii unor drumuri județene și a unui drum comunal, precum și schimbarea indicativului unui drum comunal, situate în județul Argeș	7–9
30. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 20 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
14. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale	12
636. — Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică privind stabilirea Metodologiei cercetării statistice referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.557

din 18 noiembrie 2009

asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii educației naționale

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 23 septembrie 2009, un grup de 27 de senatori și 62 de deputați a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității unor prevederi din Legea educației naționale, adoptată la data de 18 septembrie 2009, în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 15 septembrie 2009.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. J5284 din 23 septembrie 2009 și constituie obiectul Dosarului nr. 7.272A/2009.

La sesizare a fost anexată lista cuprinzând semnăturile celor 27 de senatori și 62 de deputați. Potrivit acestei liste, autorii obiecției de neconstituționalitate sunt următorii:

Senatori:

Antonescu George Crin Laurențiu, Berca Gabriel, Bîgiu Marian Cristinel, Boitan Minerva, Cibu Sever Constantin, David Cristian, Diaconu Mircea, Frâncu Emilian Valentin, Ghișe Ioan, Hașotti Puiu, Ichim Paul, Luca Raymond, Măgureanu Cezar Mircea, Mărcuțianu Ovidius, Meleșcanu Teodor Viorel, Mustățea Vasile, Nedelcu Vasile, Nicoară Marius Petre, Nicoară Romeo Florin, Oprea Mario Ovidiu, Pașca Liviu Titus, Popa Cornel, Prodan Tiberiu Aurelian, Robu Nicolae, Rușanu Dan Radu, Țopescu Cristian George și Vosgianian Varujan.

Deputați:

Adomniței Cristian Mihai, Almajanu Marin, Atanasiu Teodor, Banu Mihai, Berci Vasile, Bordeianu Dan, Bostan Emil, Buda Viorel Vasile, Budurescu Daniel Stamate, Buican Cristian, Burlacu Cristian Ion, Calimente Mihăiță, Cazan Mircea Vasile, Chițoiu Daniel, Chiuariu Tudor Alexandru, Cristian Horia, Dobre Ciprian Minodor, Dobre Victor Paul, Donțu Aurel Mihai, Dragomir Gheorghe, Dumitrică George Ionuț, Fenechiu Relu, Gabor Gheorghe, Gavrilesu GrațIELA Leocadia, Gereă Dominic Andrei, Gorghiu Alina Ștefania, Holban Titi, Horj Pavel, Irimescu Mircea, Jolța Nicolae, Lupu Mihai, Morega Dan Ilie, Motreanu Dan Ștefan, Nicolăescu Gheorghe Eugen, Olteanu Bogdan, Orban Ludovic, Palăr Ionel, Palașcă Viorel, Păsat Dan, Pieptea Cornel, Plăiașu Gabriel, Pocora Cristina Ancuța, Pop Virgil, Popa Marius Octavian, Popescu Tăriceanu Călin Constantin Anton, Rebenciuc Neculai, Săftoiu Ana Adriana, Săpunaru Nini, Scutaru Adrian George, Stroe Ionuț Marian, Știrbu Gigel Sorinel, Tăbugan Ion, Taloș Gheorghe Mirel, Timiș Ioan, Tușa Diana Adriana, Țaga Claudiu, Țimpău Radu Bogdan, Țintean Ioan, Țurcanu Florin, Uioreanu Horea Dorin, Varga Ana Lucia și Voicu Mihai Alexandru.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate autorii acesteia susțin următoarele:

1. Art. 251 creează o incompatibilitate *sui generis* a cadrelor didactice care ocupă o funcție administrativă de conducere. Astfel, deși directorul ori directorul adjunct al unei unități de învățământ nu intră în categoria funcționarilor publici, nefiindu-le opozabile nici drepturile și nici obligațiile acestora din urmă, prin textul legal criticat și în dezacord cu art. 40 alin. (3) din Constituție referitor la *Dreptul de asociere*, se adaugă la norma fundamentală. De altfel, potrivit art. 251 alin. (4), Inspectoratul Județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București constată

starea de incompatibilitate, iar consecința imediată are ca finalitate „desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă al persoanei în cauză”, sancțiune fără precedent în dreptul pozitiv în materie. Or, raportul de muncă nu poate înceta disciplinar decât ca urmare a unei fapte ce are la bază abaterea disciplinară și nicidecum o incompatibilitate prevăzută de lege care eventual poate conduce la încetarea uneia sau alteia dintre calități.

2. Din art. 54 alin. (11) din legea criticată reiese că numai absolvenții din cadrul învățământului de la o unitate de stat beneficiază în mod gratuit de posibilitatea de a susține examenul de bacalaureat de două ori. Autorii excepției susțin că o astfel de reglementare contravine art. 4 alin. (2) din Constituție potrivit căruia „România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”, deoarece prin norma contestată absolvenții de la o unitate de învățământ privată nu beneficiază de aceeași gratuitate de două ori.

3. Cât privește dispozițiile art. 23 alin. (1) coroborate cu art. 332 alin. (2), autorii excepției arată că se instituie o discriminare între cetățenii aceluiași stat, care are ca temei momentul nașterii, respectiv momentul dobândirii cetățeniei, mai cu seamă atunci când se vorbește despre nevoia de educație și instruire permanentă pe care o are fiecare cetățean român, indiferent dacă acesta se naște înainte sau după intrarea în vigoare a unei legi ce urmează a fi adoptată.

4. Dispozițiile art. 298 alin. (1) din Legea educației naționale, prin care „în cazuri bine justificate” prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării rectorul unei instituții de învățământ superior de stat sau particular acreditate sau autorizate provizoriu poate fi suspendat din funcție, contravin prevederilor constituționale ale art. 32 alin. (6) potrivit cărora „Autonomia universitară este garantată”, deoarece se legitimează o imixtiune a executivului în viața universitară.

5. În sfârșit, autorii excepției susțin că modalitatea de adoptare a Legii educației naționale contravine prevederilor art. 114 alin. (1) din Constituție, deoarece norma fundamentală oferă Guvernului posibilitatea de a-și angaja răspunderea asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege. Or, executivul și-a asumat răspunderea în aceeași zi asupra unui număr de 3 proiecte de legi (— Proiect de lege privind Reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, Proiect de lege privind Legea educației naționale și Proiect de lege cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice —).

Așa fiind, autorii excepției consideră într-un context mai larg că asumarea răspunderii de către acest Guvern folosind procedura prevăzută de art. 114 din Constituție a cincea oară în nici nouă luni calendaristice constituie un fapt deliberat, care, neavând caracter întâmplător, duce la o siluire a normei constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

1. Cât privește critica referitoare la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 251 din Legea educației naționale, Guvernul arată că este nefondată. Astfel, între obligațiile statului privind respectarea dreptului la învățatură se regăsește și aceea de a se abține de la a folosi poziția privilegiată în vederea impunerii unui set de opinii sau perspective cu excluderea totală a altora. Cu alte cuvinte, statul trebuie să educe fără să îndoctineze.

Dispozițiile art. 40 invocate în susținerea tezei neconstituționalității textului contestat fac trimitere, pe lângă categoriile expres menționate, la legea organică ca instrument de nominalizare a persoanelor care intră sub incidența interdicției. Prin urmare, între dreptul fundamental al oricărui cetățean de a se asocia/activa ca membru într-un partid politic și obligația profesională de a exercita, în condițiile legii, prerogativele unei funcții de conducere într-o unitate de învățământ, prin care se asigură serviciul public și, respectiv, dreptul fundamental la învățatură, se acordă prioritate acestuia din urmă. În acest sens, se impune ca necesară instituirea incompatibilității funcției de director ori director adjunct cu cea de membru al vreunui partid politic, întrucât exercitarea atribuțiilor specifice de conducere din instituția de învățământ trebuie pusă la adăpost de orice suspiciune cu privire la obiectivitatea recrutării, selecției și angajării acestora.

Susținerea în sensul că incompatibilitatea instituită pentru directorii unităților de învățământ nu a fost dublată de dobândirea statutului de funcționar public, reglementat de Legea nr. 188/1999, nu poate fi primită ca argument de neconstituționalitate. Astfel, fiecare categorie enumerată de art. 40 alin. (3) din Constituție are un statut special, reglementat de legile care o guvernează.

Totodată, principiul egalității este pe deplin respectat, deoarece toți cei aflați în această situație vor beneficia de același regim, nefiind vorba despre o discriminare în acest caz. De altfel, legea conține dispoziții tranzitorii care dau dreptul celor aflați în funcție să opteze între cele două calități, într-un termen rezonabil.

2. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale consacrate de art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală de către dispozițiile art. 54 alin. (11) din lege, care, în esență, se referă la posibilitatea susținerii examenului național de bacalaureat fără taxă de cel mult două ori de către candidații proveniți din învățământul preuniversitar de stat, Guvernul arată că egalitatea între cetățeni are în vedere recunoașterea drepturilor în mod nediscriminatoriu, însă nu presupune în mod obligatoriu și aplicarea unui tratament juridic identic tuturor cetățenilor, în exercitarea drepturilor recunoscute, atunci când aceștia se află în situații diferite. Așadar, condițiile de exercitare a acelorași drepturi pot fi diferite, în raport cu situațiile specifice, concrete, în care se află titularii lor.

3. Referitor la critica art. 23 alin. (1) din lege, se arată că aceasta vizează aspecte de interpretare și de aplicare a legii în timp, care se realizează în acord cu art. 15 alin. (2) din Constituție, iar nu aspecte de constituționalitate, excedând astfel competenței Curții Constituționale.

4. Cât privește posibilitatea ministrului educației, cercetării și inovării de a suspenda din funcție rectorul unei instituții de învățământ superior de stat sau particular acreditate ori autorizate provizoriu, se arată că textul preia în totalitate art. 74 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 128/1997, precum și art. 93 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 84/1995, aplicabile până la intrarea în vigoare a prezentei legi. Faptul că ministrul poate decide în cazuri bine justificate cu privire la suspendarea rectorului constituie o măsură temporară care, fiind supusă cenzurii

senatului universitar, poate fi invalidată prin votul a două treimi din numărul total al membrilor.

De altfel, autonomia universitară nu înseamnă independența instituțiilor de învățământ superior și nici nu implică existența unei autonomii de reglementare și de decizie a acestora în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Or, potrivit art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie” și, pe cale de consecință, autonomia universitară nu se poate exercita decât cu respectarea legilor cu caracter general și cu valabilitate pe întreg teritoriul țării.

A da o altă interpretare principiului constituțional al autonomiei universitare ar însemna așezarea instituțiilor de învățământ superior mai presus de lege, ceea ce ar conduce la nesocotirea celorlalte dispoziții și principii din cuprinsul Legii fundamentale. Prin urmare, este neîndoielnic că dispozițiile constituționale trebuie respectate sistematic și prin luarea în considerare a finalității lor, fără a se absolutiza una dintre aceste prevederi până la înlăturarea celorlalte la fel de importante.

5. În sfârșit, formularea din conținutul art. 114 alin. (1) din Legea fundamentală nu este, în opinia Guvernului, utilizată în sensul limitării numărului de proiecte de lege, ci în scopul prezentării distincte a tuturor documentelor asupra cărora executivul își poate angaja răspunderea, respectiv „asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.”

Așadar, obiecția susținută prin critica formulată de autorii sesizării este neîntemeiată, deoarece legiuitorul poate reglementa un grup complex de relații sociale, având în vedere un unic scop, pentru obținerea unui rezultat dezirabil la nivelul întregii societăți.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și celor ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii educației naționale, adoptată la data de 18 septembrie 2009, în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 15 septembrie 2009.

De asemenea, autorii sesizării au mai contestat și dispozițiile art. 251, art. 54 alin. (11), art. 23 alin. (1) raportat la art. 331 alin. (2) și art. 298 alin. (1) din aceeași lege, care au următorul conținut:

— Art. 251: — Incompatibilități —

„(1) *Exercitarea funcției didactice de conducere, de director într-o unitate de învățământ este incompatibilă cu calitatea de membru al vreunui partid politic sau al vreunei organizații careia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau al fundațiilor ori asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice.*

(2) *Incompatibilitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și directorului adjunct.*

(3) *Directorilor și directorilor adjuncți le este interzis ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să exprime sau să manifeste public convingerile și preferințele lor politice ori să favorizeze*

vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.

(4) *Constatarea stării de incompatibilitate se face de către inspectoratul școlar județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și se sancționează cu desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă al persoanei în cauză.”;*

— Art. 54 alin. (11): — *Examenul național de bacalaureat —*

„(11) Candidații proveniți din învățământul preuniversitar de stat pot susține examenul național de bacalaureat fără taxă de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.”;

— Art. 23 alin. (1): — *Sprijinul acordat de stat pentru exercitarea dreptului la educație permanentă —*

„(1) Statul sprijină dreptul la educație permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 de euro, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil la data plății, fiecărui copil cetățean român, la nașterea acestuia. Suma este acordată în scop educațional în beneficiul titularului, din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.”;

— Art. 331 alin. (2): — *Intrarea în vigoare —*

„(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va elabora normele metodologice, regulamentele și instrucțiunile ce decurg din aplicarea prezentei legi, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.”;

— Art. 298 alin. (1): — *Suspendarea din funcție a rectorului*

„(1) În cazuri temeinic justificate, în perioada unei legislaturi de 4 ani, ministrul educației, cercetării și inovării poate, prin ordin, să suspende din funcție pe rectorul unei instituții de învățământ superior de stat sau particulare acreditate sau autorizate provizoriu.”

Examinând obiecția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituția României, „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”. Supremația Legii fundamentale este o realitate juridică ce implică consecințe și garanții. Între consecințe se enumeră deosebirea dintre Constituție și legi și, nu în ultimul rând, compatibilitatea întregului drept cu Constituția, iar între garanții se regăsește controlul constituționalității legilor. Iată că supremația Constituției, nefiind o simplă teorie juridică, are implicații practice în care Curtea „spune dreptul” cu privire la legitimitatea constituțională a legii, la valabilitatea ei ca act subordonat Constituției, în funcție de modul în care legiuitorul, ordinar ori delegat, a respectat supralegalitatea constituțională pe care, în fond, s-a întemeiat. De aceea, justiția constituțională este prin excelență de ordin public, constituind o problemă de interes general ce nu poate fi minimalizată ori anihilată de un formalism ce capătă conotații nesemnificative în cadrul anumitor realități sociale.

De asemenea, dacă în cadrul justiției de drept comun judecătorul care, în conformitate cu art. 124 alin. (1) din Constituție, supunându-se numai legii, are, potrivit art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, obligația/dreptul de a asigura supremația acesteia indiferent că este neclară ori incompletă, de a o interpreta și de a o aplica, în caz contrar fiind pasibil de denegare de dreptate, și judecătorul constituțional se supune acelorași rigori logice de gândire în aplicarea exigențelor Legii fundamentale, în absența cărora conceptul de justiție constituțională devine desuet.

Așa fiind, în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, Curtea nu numai că poate, dar este singura autoritate care are dreptul și obligația de a interpreta un text

constituțional ori de câte ori se impune și de a evidenția aspecte în contradicție cu Legea fundamentală.

Așa fiind, Curtea arată că autorii sesizării critică Legea educației naționale din perspectiva înfrângerii temeiului constituțional ce a legitimat Guvernul să adopte o astfel de procedură. Astfel, fără a contesta posibilitatea uzării de o asemenea modalitate de legiferare, se arată că, de vreme ce Guvernul dispunea de o majoritate sigură în Parlament, s-a folosit abuziv de angajarea răspunderii, care, de ce nu, poate pune în pericol întreaga procedură legislativă prevăzută de Constituție. Aceasta, deoarece, pe de o parte, în aceeași zi au fost adoptate potrivit procedurii speciale 3 proiecte de lege și, pe de altă parte, realitatea istorică demonstrează abuzul executivului de această procedură (a cincea oară în nici nouă luni calendaristice).

Curtea constată că această critică este întemeiată, însă nu din perspectiva avansată de autorii sesizării, deoarece expresia „*unui proiect de lege*” trebuie înțeleasă în sens larg, angajarea răspunderii putându-se face și cu privire la două sau mai multe proiecte de lege sau la un pachet de asemenea proiecte, care pot fi simple ori complexe, singura cerință impusă de textul constituțional fiind cea referitoare la specia ori clasa actelor asupra cărora Guvernul își poate angaja răspunderea, adică un program, o declarație de politică generală ori un proiect de lege.

În plus, dintr-o interpretare sistematică a art. 114 alin. (1) coroborat cu art. 113 alin. (4) din Legea fundamentală rezultă fără echivoc că legiferarea pe calea angajării răspunderii Guvernului se poate face **teoretic** de mai multe ori, pentru că nici numărul moțiunilor de cenzură provocate ca efect al utilizării procedurii speciale de legiferare nu este limitat la unu în cadrul aceleiași sesiuni.

Așa fiind, dincolo de aceste argumente, Curtea constată că Legea educației naționale contravine art. 114 din Constituție pentru următoarele rațiuni:

Adoptarea de către Parlament a unui proiect de lege se poate face în procedură legislativă obișnuită ori cu procedură de urgență sau prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună, așa cum rezultă din dispozițiile art. 67, 76 și 114 din Constituție. Prin urmare, Legea fundamentală a instituit 3 modalități de legiferare: una firească, uzuală și care, potrivit art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, aparține Parlamentului ca organ „*reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării*” și două excepționale care aparțin Guvernului ca autoritate legislativă delegată în condițiile art. 115 ori 114 din Constituție.

Aceste din urmă două modalități de legiferare nu pot fi însă neîngrădite. În caz contrar, s-ar permite eludarea principiului fundamental al separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală. Dacă, referitor la procedura de adoptare de către executiv a ordonanțelor simple ori de urgență, Constituția și jurisprudența Curții au asanat eventualele neajunsuri, în ceea ce privește legiferarea pe calea asumării răspunderii Guvernului, se impun, în virtutea art. 142 din Constituție, precizări menite să cristalizeze o viziune unitară asupra acesteia.

Angajarea răspunderii Guvernului potrivit art. 114 din Constituție reprezintă o procedură complexă ce implică raporturi de natură mixtă, deoarece, pe de o parte, prin conținutul său este un act ce emană de la executiv, și, pe de altă parte, prin efectul său, fie produce un act de legiferare — așa cum este în speța de față —, fie se ajunge la demiterea Guvernului. Așa fiind, angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege reprezintă o modalitate legislativă indirectă de adoptare a unei legi care, neurmând procedura parlamentară obișnuită, **este practic adoptată tacit în absența dezbaterilor**, Guvernul ținând cont sau nu de amendamentele făcute. La această

modalitate simplificată de legiferare trebuie să se ajungă *in extremis* atunci când adoptarea proiectului de lege în procedură obișnuită sau în procedura de urgență nu mai este posibilă ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedura uzuală sau de urgență. În speță însă nu se pune aceeași problemă, întrucât atunci când există o majoritate parlamentară care rezultă din faptul că partidele respective au format Guvernul, adoptarea sub forma asumării răspunderii nu era oportună, cu atât mai mult cu cât intrarea în vigoare a acestei legi nu se face imediat, ci pentru anul preuniversitar și universitar 2010—2011. În plus, Curtea constată că dezbateră în procedura obișnuită în Parlament nu numai că ar fi fost beneficiara unor amendamente, dar ar fi permis implicarea societății civile în problema educației naționale.

De altfel, angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege urmărește ca acesta să fie adoptat în condiții de maximă celeritate, conținutul reglementării vizând stabilirea unor măsuri urgente într-un domeniu de maximă importanță, iar aplicarea acestora trebuie să fie imediată. Altfel, nu se justifică recurgerea de către Guvern la procedura angajării răspunderii asupra proiectului de lege.

Prin urmare, chiar dacă la prima vedere posibilitatea angajării răspunderii nu este supusă niciunei condiții, oportunitatea și conținutul inițiativei rămânând teoretic la aprecierea exclusivă a Guvernului, acest lucru nu poate fi absolut, pentru că **exclusivitatea Guvernului este opozabilă numai Parlamentului, și nu Curții Constituționale ca garant al supremației Legii fundamentale.**

Ținând seamă de cadrul enunțat mai sus, Curtea constată că Legea educației naționale, spre deosebire de celelalte două legi asupra cărora Guvernul și-a angajat răspunderea în aceeași zi, urmează să intre în vigoare, potrivit art. 78 din Constituție, în condițiile în care nimic nu reclama iminența unei asemenea necesități, iar toate măsurile de reorganizare a învățământului, preuniversitar și universitar, devin efective cu începerea noului școlar. Așa fiind, dreptul Guvernului de a stabili conținutul și structura unui proiect de lege nu este absolut, el trebuind să se supună unor condiții impuse ori desprinse din realitate sau de caracterul vital al legii pentru programul său de guvernare. A ignora astfel de limitări echivalează cu subminarea unui raport echilibrat între puterile statului, negând până la anihilare rolul de legiferare ca funcție principală a Parlamentului, prin minimalizarea conceptului de reprezentativitate, întrucât numai

senatorii și deputații ca deținători de funcții publice alese reprezintă poporul, fiind deci, potrivit art. 69 alin. (1) din Constituție, în serviciul acestuia.

De asemenea, potrivit art. 73 alin. (3) lit. n) din Legea fundamentală, organizarea generală a învățământului se reglementează prin lege organică.

Așa fiind, Curtea consideră că ocolirea procedurii de examinare și dezbateră a proiectului de lege, atât în cadrul comisiilor de specialitate, cât și în plenul fiecărei Camere a Parlamentului, potrivit competențelor stabilite de art. 75 din Constituție, și recurgerea la angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege nu-și găsesc o motivare în sensul celor arătate.

Curtea mai constată că, potrivit Programului de guvernare 2009—2012, la cap. V figurează *Educația* ca o componentă esențială a dezvoltării durabile pentru orice societate. A „asigura cadrul legal pentru exercitarea dreptului fundamental la învățatură”, în acord cu noile realități sociale, reclamă o reflectare unitară, completă, sistematică și coerentă a domeniului, cu participarea tuturor segmentelor sociale implicate în acest proces, care nu poate înlătura criteriile circumscrise scopului enunțat mai sus.

Prin urmare, nici simpla prezență a domeniului referitor la educația națională în cadrul obiectivelor de guvernare nu justifică înlăturarea acestor criterii, cu atât mai mult cu cât Guvernul, ca deținător al dreptului de inițiativă legislativă în acord cu dispozițiile art. 74 din Constituție, putea uza de această procedură compatibilă cu necesitatea mediată de atingerea obiectivelor, care, de altfel, au fost asumate de Parlament cu prilejul acordării votului de încredere în acord cu prevederile art. 103 din Legea fundamentală.

În concluzie, pentru a nu fi catalogată drept o procedură de nesocotire a rațiunilor ce au stat la baza edictării dispozițiilor art. 114 din Constituție, angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege nu poate fi făcută oricând, oricum și în orice condiții, deoarece această modalitate de legiferare reprezintă, într-o ordine firească a mecanismelor statului de drept, **o excepție.**

II. Cât privește celelalte dispoziții legale criticate, Curtea constată că examinarea acestora a devenit inutilă prin aceea că, fiind ținută de viciul de neconstituționalitate extrinsec argumentat mai sus, nu mai poate intra pe fondul excepției.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi;

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea educației naționale este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbateră a avut loc la data de 18 noiembrie 2009 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.622

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Satu Mare în Dosarul nr. 5.962/296/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, întrucât din noua redactare a art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 lipsește sintagma criticată de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.962/296/2008, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Satu Mare cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Satu Mare prin care a fost respinsă cererea autorului excepției de neconstituționalitate, având ca obiect înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în redactarea în vigoare la data sesizării, care condiționa înlocuirea amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității de consimțământul expres al contravenientului, încalcă art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, precum și egalitatea în drepturi, întrucât are ca efect exonerarea contravenientului de orice sancțiune în ipoteza în care acesta din urmă nu are venituri care să poată fi urmărite silit. Mai arată că, prin Decizia nr. 1.354/2008, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „*cu acordul acestuia*” din cuprinsul art. 9 alin. (5) al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală. Prin urmare, și sintagma

„*dacă există acordul expres al acestuia*” din art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neconstituțională.

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere transmis Curții cu Adresa nr. 6.987 din 10 august 2009, apreciază că dispozițiile art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale. În acest sens arată că aplicarea sancțiunii obligării la prestarea unei activități în folosul comunității este condiționată de acordul contravenientului, ceea ce lipsește de eficiență sancțiunea aplicată pentru comiterea unei fapte antisociale, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, în conformitate cu care, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”. Menționează că, prin Decizia nr. 1.354/2008, Curtea Constituțională a constatat că sintagma „*cu acordul contravenientului*”, în ceea ce privește prestarea unei munci în folosul comunității, este neconstituțională. Mai arată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, introduse prin Legea nr. 352/2006 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 25 iulie 2006, având, la data sesizării, următorul cuprins: „*În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează, dacă există acordul expres al acestuia, la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.*” Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin Legea nr. 293/2009 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 645 din 1 octombrie 2009, având, în noua redactare, următorul cuprins: „În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

ale art.1 alin. (5), potrivit căroră, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, și ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că noua redactare a textului art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 înlătură sintagma „dacă există acordul expres al acestuia”, criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, astfel încât aceasta din urmă a rămas fără obiect.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39¹ alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Satu Mare în Dosarul nr. 5.962/296/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal, încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, modificarea lungimii unor drumuri județene și a unui drum comunal, precum și schimbarea indicativului unui drum comunal, situate în județul Argeș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11, 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor județene a unui drum comunal, precum și încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri de interes local, situate în județul Argeș, conform anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modificarea lungimii unor drumuri județene și a unui drum comunal, situate în județul Argeș, conform anexei nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă schimbarea indicativului unui drum comunal, situat în județul Argeș, conform anexei nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

DATELE DE IDENTIFICARE

a drumului comunal care se încadrează în categoria funcțională a drumurilor județene și ale drumurilor de interes local, propuse a se încadra în categoria funcțională a drumurilor comunale, situate în județul Argeș

Nr. crt.	Indicativul propus	Traseul drumului	Poziția kilometrică		Lungime (km)	Provine din
			Origine	Destinație		
1	DJ 742	Leordeni (DJ 703B) — Baloteasca — Cotu Malului — Glâmbocata (DN7)	0+000	11+050	11,050	Drum comunal DC 87
2	DC 417	Albești (DJ 735) — Bolovanului — Albești (DJ 735)	0+000	1+900	1,900	Drum local în comuna Albeștii de Muscel
3	DC 418	Cândești (DJ 735) — Plai	0+000	1+050	1,050	Drum local în comuna Albeștii de Muscel
4	DC 419	Urluieni (DJ 679) — Troian — (DC 138)	0+000	2+500	2,500	Drum local în comuna Bârla
5	DC 420	Mândra (DC 137) — Parc — Izlaz	0+000	1+050	1,050	Drum local în comuna Bârla
6	DC 421	Bârla (DJ 679) — Limita județului Olt	0+000	1+100	1,100	Drum local în comuna Bârla
7	DC 422	Șelăreasca (DC 137) — Bârla (DC 137)	0+000	1+380	1,380	Drum local în comuna Bârla
8	DC 423	Podișoru (DJ 679) — Mozăceni (DJ 679)	0+000	1+160	1,160	Drum local în comuna Bârla
9	DC 425	Piscani (DN 73) — Belului — Piscani (DJ 731)	0+000	1+500	1,500	Drum local în comuna Dârmănești
10	DC 426	Mesteceni (DJ 731) — Negreni (DJ 731)	0+000	1+400	1,400	Drum local în comuna Dârmănești
11	DC 427	Valea Catii (DJ 731) — Negreni	0+000	0+900	0,900	Drum local în comuna Dârmănești
12	DC 428	Izvoru de Sus (DJ 504) — Mazil	0+000	0+850	0,850	Drum local în comuna Izvoru
13	DC 429	Izvoru de Sus (DJ 504) — Cot	0+000	1+900	1,900	Drum local în comuna Izvoru
14	DC 430	Izvoru de Sus (DJ 504) — Pielari — Chitulești	0+000	1+650	1,650	Drum local în comuna Izvoru
15	DC 431	Priboieni (DJ 702) — Golițești (DC 65)	0+000	1+300	1,300	Drum local în comuna Priboieni
16	DC 432	Valea Popii (DJ 702) — Lunca Morii (DC 65)	0+000	1+800	1,800	Drum local în comuna Priboieni
17	DC 64 A	Priboieni (DJ 702) — Furtunari — Valea Mare (DC 64)	0+000	1+300	1,300	Drum local în comuna Priboieni
18	DC 65 A	Sămăila (DC 65) — Pitoi (DC 65)	0+000	2+050	2,050	Drum local în comuna Priboieni
19	DC 96 B	Furduiești (DJ 508) — Strâmba — Ciupa Mănciulescu (DC 96)	0+000	2+930	2,930	Drum local în comuna Rătești
20	DC 435	Bucov (DJ 679 A) — Băjenești-Râca (DJ 679 E)	0+000	1+600	1,600	Drum local în comuna Râca
21	DC 436	Cucu (DJ 679 E) — Râca Nouă	0+000	1+600	1,600	Drum local în comuna Râca
22	DC 437	Râca (DJ 679 E) — Școala Titulești (DC 436)	0+000	1+800	1,800	Drum local în comuna Râca
23	DC 438	Râca (DJ 679 E) — Moșteni-Fermă (DJ 679 E)	0+000	2+000	2,000	Drum local în comuna Râca

Nr. crt.	Indicativul propus	Traseul drumului	Poziția kilometrică		Lungime (km)	Provine din
			Origine	Destinație		
24	DC 439	Râca (DJ 679 E) — Ungureni-Moșteni	0+000	1+000	1,000	Drum local în comuna Râca
25	DC 440	Râușor (DN 73) — Iaz — Valea lui Maldăr	0+000	2+500	2,500	Drum local în comuna Rucăr
26	DC 441	Rucăr (DN 73) — Păpușa	0+000	2+700	2,700	Drum local în comuna Rucăr
27	DC 442	Bunea (DN 73) — Tabaci — Libertății	0+000	2+100	2,100	Drum local în comuna Rucăr
28	DC 443	Piață (DN 73) — Dispensarului — Dârstei	0+000	1+100	1,100	Drum local în comuna Rucăr
29	DC 445	Ștefan cel Mare (DJ 659) — Spiru Haret — Limita județului Dâmbovița	0+000	2+250	2,250	Drum local în comuna Ștefan cel Mare
30	DC 446	Ștefan cel Mare (DJ 659) — Glavacioc (DC 131)	0+000	1+580	1,580	Drum local în comuna Ștefan cel Mare
31	DC 447	Șuici (DN 7 D) — Valea Podenilor	0+000	1+400	1,400	Drum local în comuna Șuici
32	DC 448	Ianculești (DJ 703 G) — Ponoara — Limita județului Vâlcea (DJ 703 G)	0+000	2+600	2,600	Drum local în comuna Șuici

ANEXA Nr. 2

**DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor județene și a drumului comunal care își modifică lungimea**

Nr. crt.	Indicativul și traseul drumului	Pozițiile kilometrice inițiale (origine, destinație)	Lungimea inițială (km)	Poziția kilometrică (origine, destinație) reală	Lungimea reală (km)
1	DJ 730 Podul Dâmboviței (DN73) — Dâmbovicioara — Ciocanu — Limita județului Brașov	0+000—9+550	9,550	0+000—10+238	10,238
2	DJ 734 Voinești (DN 73) — Lerești—Voina	0+000—19+870	19,870	0+000—19+232	19,232
3	DC 267 Mușătești (DN 73C) — Schitu Robaia	0+000—5+000	5,000	0+000—6+500	6,500

ANEXA Nr. 3

**DATELE DE IDENTIFICARE
a drumului comunal care va avea alt indicativ**

Indicativul din Hotărârea Guvernului nr. 1.702/2008	Traseul drumului	Poziția kilometrică		Lungime (km)	Indicativul propus
		Origine	Destinație		
DC 270A	Corbi (DJ 731) — Piuș	0+000	1+300	1,300	DC 270C

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei nr. 20 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 20 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică la pozițiile nr. M.F.P. 27504—27509, cod clasificare 8.29.06, potrivit

anexei la prezenta hotărâre, ca urmare a efectuării lucrărilor de cadastru și reevaluare a imobilelor respective, în condițiile legii.

Art. II. — Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și Centrul Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 6 ianuarie 2010.
Nr. 30.

ANEXĂ

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	9051601	Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
2. Ordonator secundar de credite		
3. Ordonator terțiar de credite	14057015	Centrul Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal de credite, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, cu modificările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală	Tip bun
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		
27504	8.29.06	Sediu central (C1)	Sc — 1.473 mp; P+1; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPPI și folosința gratuită a CNGCFT	Țara: România, Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1971	5819886,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPPI	Folosința gratuită a CNGCFT	imobil

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)											
Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii/în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală	Tip bun
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		
27505	8.29.06	Clădire Matra (C3)	Sc — 308 mp; P+3; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1976	1986738,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27506 parțial	8.29.06	Atelier (C2)	Sc — 105 mp Structură de cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1975	2327,50	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27506 parțial	8.29.06	Laborator foto (C4)	Sc — 287 mp; P; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1984	446299,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27506 parțial	8.29.06	Legătorie (C5)	Sc — 348 mp; P; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1984	382333,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27507	8.29.06	Magazie (C8)	Sc — 703 mp; P; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1979	258714,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27508	8.29.06	Depozit de chimicale și punct termic (C7)	Sc — 105 mp; P; Structură de beton și cărămidă	Rest teren în administrarea ANCPI și folosință gratuită a CNGCFT	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1984	115347,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil
27509	8.29.06	Teren	Suprafață incintă Bd. Expoziției nr. 1A; Suprafață ocupată — 3.984 mp; Suprafață liberă — 10.205 mp Total suprafață teren — 14.189 mp	La nord — SC RO Naturstein SRL; la sud — Academia de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Sisest»; la est: SC RO Naturstein SRL; Spitalul 2 CFR; la vest: SC RO Naturstein SRL	Țara: România Municipiul București, Bd. Expoziției nr. 1A, sectorul 1	1970	108801454,00	HG 1.210/2004, republicată	În administrarea ANCPI	Folosință gratuită a CNGCFT	imobil

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale

Având în vedere prevederile art. 104 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Inspecția fiscală poate fi suspendată de către conducătorul activității de inspecție fiscală competent, la propunerea șefului de serviciu și a organelor de inspecție fiscală care efectuează inspecția fiscală.

Art. 2. — Inspecția fiscală poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea inspecției fiscale:

a) pentru efectuarea unuia sau mai multor controale încrucișate;

b) pentru remedierea unor deficiențe constatate în timpul inspecției fiscale și care au făcut obiectul unei „dispoziții privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”;

c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale;

d) pentru efectuarea unei expertize conform Codului de procedură fiscală;

e) pentru efectuarea de cercetări specifice pentru identificarea unor persoane fizice sau stabilirea realității unor tranzacții;

f) la solicitarea scrisă a contribuabilului ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de echipa de inspecție fiscală, care conduce la imposibilitatea continuării inspecției fiscale. Pe parcursul unei inspecții fiscale contribuabilul poate solicita suspendarea acesteia, doar o singură dată;

g) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la autoritățile fiscale similare din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state cu care România are încheiate convenții internaționale pentru schimburi de informații în scopuri fiscale;

h) pentru elaborarea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer în cazul contribuabililor care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate;

i) la propunerea direcției generale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală care coordonează activitatea de inspecție fiscală, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală, primite de la alte instituții ale statului sau de la terți.

Art. 3. — (1) Propunerea de suspendare va fi făcută în scris de către organele de inspecție fiscală prin întocmirea unui referat, supus pentru avizare șefului de serviciu coordonator.

(2) Referatul va conține una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la art. 2 care au stat la baza propunerii de suspendare, precum și acțiunile care urmează a se efectua.

(3) În cazul avizării, referatul va fi supus aprobării conducătorului activității de inspecție fiscală.

(4) Referatul aprobat de conducătorul activității de inspecție fiscală va fi anexat la raportul de inspecție fiscală, încheiat la finalizarea inspecției fiscale.

Art. 4. — Data de la care se suspendă acțiunea de inspecție fiscală va fi comunicată în scris contribuabilului.

Art. 5. — După încetarea condițiilor care au generat suspendarea, inspecția fiscală va fi reluată, data acesteia fiind comunicată în scris contribuabilului.

Art. 6. — Acțiunile de inspecție fiscală suspendate în baza prevederilor art. 2 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se vor relua la data la care încetează condițiile care au generat suspendarea.

Art. 7. — Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor lua măsuri pentru aplicarea și ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 8 septembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Sorin Blejnar

GUVERNUL ROMÂNIEI
INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

ORDIN

privind stabilirea Metodologiei cercetării statistice referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private

Având în vedere Hotărârea Comitetului de avizare metodologică nr. 6 din 8 decembrie 2009, în temeiul prevederilor Legii organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009 și ale Hotărârii Guvernului nr. 957/2005 privind organizarea și funcționarea Institutului Național de Statistică, republicată, cu modificările ulterioare,

președintele Institutului Național de Statistică emite următorul ordin:

Art. 1. — Obiectul prezentului ordin este stabilirea Metodologiei cercetării statistice referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private.

Art. 2. — Metodologia menționată la art. 1 este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Statistică va asigura actualizarea metodologiei prevăzute la art. 1 în funcție de legislația europeană.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin va fi pus în aplicare de către compartimentul de specialitate din cadrul Institutului Național de Statistică.

(2) Prevederile prezentului ordin devin obligatorii pentru statistica oficială din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu

București, 12 ianuarie 2010.
Nr. 636.

ANEXĂ

METODOLOGIA

cercetării statistice referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private

1. Cadrul general

1.1. Obiectivele cercetării statistice

Obiectivele cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private sunt următoarele:

- culegerea de date trimestriale privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private, reprezentând informații absolut necesare pentru realizarea Contului satelit de turism, precum și pentru întocmirea bilanșului de plăți;

- valorificarea rezultatelor cercetării statistice prin publicații în acest domeniu.

1.2. Cadrul legal

Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009

1.3. Concepte și definiții

Turismul cuprinde activitățile desfășurate de persoane în cursul călătoriilor și șederilor lor în afara mediului lor obișnuit — reședinței obișnuite —, pentru o perioadă consecutivă care să nu depășească un an, în scopuri de odihnă, pentru afaceri, vizitarea prietenilor și rudelor, tratament medical, religie, pelerinaj.

Formele de turism:

a) turismul intern: rezidenții unei țări date care călătoresc numai în interiorul acestei țări;

b) turismul receptor: nerezidenții care călătoresc în țara dată;

c) turismul emitor: rezidenții unei țări date care călătoresc în alte țări.

Cele 3 forme de bază ale turismului enunțate anterior pot fi asociate și se obțin următoarele categorii de turism:

— turismul interior, care regrupează turismul intern și turismul receptor;

— turismul național, care reprezintă turismul intern și turismul emitor;

— turismul internațional, care reprezintă turismul receptor și turismul emitor.

Pentru scopuri ale statisticilor de turism și în acord cu modalitățile de bază ale turismului, vizitatorii pot fi clasificați astfel:

a) vizitatori internaționali: — turiști;

— excursioniști — vizitatori de o zi;

b) vizitatori interni: — turiști;

— excursioniști — vizitatori de o zi.

Termenul *vizitator internațional* desemnează orice persoană care se deplasează într-o țară, alta decât aceea în care ea își are reședința obișnuită, pentru o perioadă mai mică de 12 luni și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în țara vizitată.

Vizitatorii internaționali includ:

— *turiștii*, care reprezintă vizitatorii care petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată;

— *excursioniștii* — vizitatorii de o zi —, care reprezintă vizitatorii care nu petrec cel puțin o noapte într-o structură turistică de găzduire colectivă sau privată în țara vizitată.

Termenul *vizitator intern* desemnează orice persoană care se deplasează, pentru o perioadă mai mică de 12 luni, într-un loc situat în țara sa de reședință, dar altul decât acela care corespunde mediului său obișnuit, și al cărei motiv principal al vizitei este altul decât acela de a exercita o activitate remunerată în locul vizitat.

În scopuri statistice, sintagma *vizitator intern de o zi — excursionist intern* — desemnează un vizitator intern care nu petrece cel puțin o noapte într-o structură turistică colectivă sau privată în locul vizitat.

Pentru scopuri ale statisticilor de turism internațional, o persoană este rezidentă într-o țară dacă:

a) persoana a locuit în țara respectivă cea mai mare parte a anului scurs — 12 luni; sau

b) persoana a locuit în acea țară o perioadă mai mică de 12 luni, dar are intenția să se reîntoarcă în cele 12 luni care urmează pentru a trăi acolo.

Țara de rezidență

O persoană este considerată rezidentă într-o țară dacă acea persoană a locuit în acea țară cea mai mare parte din ultimele 12 luni sau o perioadă mai scurtă, dar intenționează să locuiască în continuare în această țară în următoarele 12 luni.

Din punct de vedere turistic, toate persoanele care se deplasează în altă țară și intenționează să rămână acolo mai mult de un an sunt imediat asimilate celorlalți rezidenți din țara respectivă. Cetățenii având domiciliul în străinătate, care se întorc pentru o vizită temporară în țara ai cărei cetățeni sunt, se includ în categoria vizitatorilor nerezidenți. Cetățenia este indicată în pașaportul persoanei respective sau în alte documente de identificare, în timp ce țara de rezidență trebuie stabilită prin interviu sau dedusă, de exemplu, din adresa persoanei în cauză.

Prin *structură de cazare turistică* se înțelege orice construcție sau amenajare care furnizează în mod permanent sau sezonier serviciul de cazare și alte servicii specifice pentru turiști.

Structura de cazare turistică colectivă este acea structură care pune la dispoziția călătorilor camere sau spații, iar numărul de locuri pe care îl furnizează trebuie să fie mai mare decât un minimum specificat pentru grupuri de persoane, mai numeroase decât o simplă familie; toate locurile structurii de primire trebuie să dispună de o administrație comercială comună, chiar dacă este o unitate nonprofit — cu scop nelucrativ.

Structurile de cazare turistică private sunt apartamente sau camere de închiriat, ele fiind structuri de primire turistică constând într-un număr limitat de spații, care oferă servicii de cazare și posibilitatea preparării hranei în bucătăria folosită exclusiv de turiști.

Cheltuielile totale efectuate în timpul călătoriilor reprezintă totalul cheltuielilor de consum efectuate pe durata călătoriei și a șederii în locul vizitat.

2. Descrierea cercetării statistice

2.1. Sfera de cuprindere

Sfera de cuprindere a anchetei o constituie nerezidenții cazați în structurile de cazare turistică private, clasificate de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

2.2. Clasificări și nomenclatoare utilizate

Pentru realizarea cercetării statistice privind cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private se utilizează următoarele clasificări și nomenclatoare:

— Clasificarea structurilor de cazare turistică private, stabilită de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului;

— Nomenclatorul structurilor de cazare turistică private cuprinse în cercetarea statistică;

— Nomenclatorul de țări;

— Nomenclatorul de valute și cel al cursurilor valutare aferente perioadei în care se face culegerea datelor pe teren.

2.3. Principalele variabile studiate și chestionarul cercetării statistice

Principala variabilă studiată o reprezintă cheltuielile turistice efectuate de nerezidenți pentru sejurul petrecut în România.

Cheltuielile totale efectuate în timpul călătoriilor reprezintă totalul cheltuielilor de consum efectuate pe durata călătoriei și a șederii în România. Ele cuprind:

— plăți către agențiile de turism;

— cazare plus masă, acolo unde este inclusă în prețul cazării;

— alimente și băuturi — în restaurante, cafenele, baruri etc., inclusiv comerțul cu amănuntul;

— transport: costul călătoriei dus-întors în cadrul transportului public rutier, feroviar și maritim;

— utilizarea vehiculelor — costul benzinei sau al motorinei utilizate în timpul călătoriei, taxe de parcare, altele, de exemplu, închirierea vehiculelor;

— activități recreative, culturale și sportive: excursii cu ghid, activități sportive — închirierea de echipamente; activități culturale — taxe de intrare; divertisment și alte moduri de recreere — taxe de intrare;

— cumpărături: cheltuieli făcute anterior călătoriei pentru cumpărarea de articole utilizate în timpul deplasării;

— cumpărarea de articole pentru a fi consumate în timpul șederii la destinația călătoriei — inclusiv alimente și băuturi; cumpărări de articole pentru a fi folosite după călătoria turistică — alimente și băuturi, cadouri și suveniruri etc.;

— alte cheltuieli: cheltuieli pentru congrese sau reuniuni — taxe de participare, programe și materiale, cărți, reviste legate de congres; asigurări; convorbiri telefonice; altele: taxe poștale, prelucrarea filmelor foto, comision de schimb valutar etc.

Din cheltuielile turistice se exclud: cumpărarea în scopuri comerciale, adică pentru revânzare, și cumpărăturile făcute în numele patronului; investițiile de capital sau tranzacțiile, cum ar fi achiziționarea de pământ, case, proprietăți, opere de artă și alte achiziții importante, chiar dacă acestea vor fi folosite în viitor în scopuri turistice; bani cash dați rudelor sau prietenilor în timpul unei călătorii și care nu reprezintă plata pentru bunuri sau servicii turistice, precum și donațiile făcute instituțiilor.

Chestionarul cercetării statistice

Un chestionar este destinat completării de către proprietari — Fișă proprietari, el conținând următoarele coloane:

— Stare — se scrie în clar situația întâlnită pe teren, de exemplu: nu a putut fi contactat/identificat; temporar fără activitate; activitate întreruptă definitiv etc.

— Numărul de nopți de cazare în trimestrul cercetat, pentru turiștii români — de exemplu, pentru 2 turiști români cazați 3 nopți se înregistrează 6 — și pentru turiștii străini — se procedează la fel ca pentru turiștii români;

— Numărul de turiști români cazați — se notează numărul total de turiști români cazați în trimestru;

— Numărul de turiști străini cazați — se notează numărul total de turiști străini cazați în trimestru.

Un chestionar este destinat turiștilor nerezidenți, fiind tradus în engleză, franceză, germană, spaniolă, italiană, maghiară. Chestionarul TOUR_PA conține următoarele cerințe/întrebări:

1. Data completării chestionarului

2. Țara de rezidență

3. Naționalitatea

4. Călătoria dumneavoastră a fost organizată de — bifați o singură variantă:

— o agenție de turism/tour-operatoare;

— dumneavoastră personal;

— alte modalități — sindicat;

— agenția de turism și dumneavoastră personal.

5. Câte zile doriți să petreceți în România?

6. Care este principalul mijloc de transport utilizat de dumneavoastră pentru a sosi în România?

Se va marca un singur mijloc de transport:

- avion;
- autoturisme proprii;
- autocar, autobuz;
- tren;
- ambarcațiuni fluviale/maritime;
- alte: autoturisme închiriate, motociclete etc.

7. Care a fost principalul motiv pentru care v-ați deplasat în România?

Se va marca un singur motiv:

- afaceri;
- congrese, conferințe, cursuri;
- participare târguri, expoziții;
- vacanțe;
- cumpărături;
- evenimente culturale, sportive;
- vizitarea prietenilor și rudelor;
- tratament medical;
- religie/pelerinaj;
- tranzit;
- alte activități — specificați.

8. Vă rugăm să estimați cheltuielile realizate în țara dumneavoastră de rezidență pentru această călătorie — acestea includ suma pe care ați cheltuit-o deja și cheltuielile pe care le prevedeați.

Precizați moneda: euro, USD, altele.

Total cheltuieli în țara de rezidență, pentru:

- transport;
- cazare;
- altele.

9. Vă rugăm să estimați cheltuielile efectuate cu ocazia sejurului dumneavoastră în România — acestea vor include suma pe care dumneavoastră ați cheltuit-o deja și cheltuielile pe care le prevedeați.

Precizați moneda: euro, USD, altele.

Total cheltuieli în România, pentru:

- transport;
- cazare;
- restaurante, baruri, cafelele, similare;
- cumpărare de produse scumpe — se includ: autoturisme,

snow-mobile, ATV-uri și alte vehicule de teren, motociclete, bărci cu motor, iahturi. Nu se includ produsele care au fost cumpărate pentru a fi revândute;

- închiriere de produse scumpe.

10. Pentru câte persoane ați estimat aceste cheltuieli?

2.4. Metodele de calcul al principalilor indicatori

Cercetarea statistică referitoare la cheltuielile nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private urmărește obținerea de informații referitoare la sumele de bani cheltuite de nerezidenți pentru sejurul în România și cele făcute în țara de rezidență.

Pentru a calcula în lei suma de bani plătită în altă valută — Sr, întrebările 8 și 9, se va avea în vedere cursul mediu lunar de schimb al valutei utilizate, comunicat de Banca Națională a României pentru luna în care se culeg datele pe teren.

Metoda de calcul constă în înmulțirea sumei în valută — Sv — cu cursul de revenire — Cr:

$Sr = Sv \times Cr$, unde:

Sr = suma în lei;

Sv = suma în valută;

Cr = cursul de revenire.

În vederea obținerii sumelor de bani — în lei — cheltuite de nerezidenți pe tipuri de cheltuieli, se va utiliza formula:

$Sr_i = Sv \times Cr$, unde:

Sr_i = suma în lei pentru fiecare tip de cheltuielă

$i = 1, \dots, n$;

Sv = suma în valută;

Cr = cursul de revenire.

3. Eșantionul cercetării statistice

3.1. Baza de sondaj

Pentru stabilirea bazei de sondaj se cunoaște numărul de turiști nerezidenți cazați în trimestrul cercetat, în structurile de cazare turistică private. De asemenea, se cunoaște numărul de nerezidenți în structurile private în ultima lună a trimestrului, precum și cheltuielile acestora, defalcate pe grupe de cheltuieli.

3.2. Extinderea rezultatelor

Calculul coeficienților de extindere a rezultatelor a fost realizat parcurgându-se următoarele etape de lucru:

a) Atașarea fiecărei unități primare selectate — structură de cazare — a ponderii de selecție — π_{ih} . Pondere de selecție este o pondere Hortvitz-Thompson și s-a calculat ca inversul probabilității de selecție, astfel:

$$\pi_{ih} = \frac{1}{p_{ih}} = \frac{1}{\frac{n_h}{N_h}} = \frac{N_h}{n_h},$$

unde:

p_{ih} = probabilitatea de selecție a unității primare i din celula de selecție h ;

N_h = numărul de unități primare din celula de selecție h ;

n_h = numărul de unități primare selectate în eșantion din celula de selecție h .

b) Calculul coeficienților de redresare — c_h . Coeficienții de redresare s-au calculat la nivelul fiecărei celule de selecție a unităților primare ca inversul probabilității de răspuns. Coeficientul de redresare are rolul de compensare a unităților nonrespondente în ipoteza în care aceste unități se manifestă similar cu unitățile respondente aferente stratului din care fac parte.

$$c_h = \frac{1}{p_{rh}} = \frac{1}{\frac{m_h}{n_h}} = \frac{n_h}{m_h},$$

unde:

p_{rh} = probabilitatea de răspuns din celula de selecție h ;

n_h = numărul de unități primare selectate în eșantion din celula de selecție h ;

m_h = numărul de unități primare selectate în eșantion din celula de selecție h care au răspuns la anchetă.

c) Calculul coeficientului de extindere a unităților primare —

$COEF_{ih}^{ext}$:

$$COEF_{ih}^{ext} = \pi_{ih} \cdot c_h$$

d) Atașarea fiecărei unități secundare selectate (turistul străin) a ponderii de selecție — τ_{ij} . Pondere de selecție este o pondere Hortvitz-Thompson și s-a calculat ca inversul probabilității de selecție, astfel:

$$\tau_{ijh} = \frac{1}{p_{ijh}} = \frac{1}{\frac{n_{ijh}}{N_{ijh}}} = \frac{N_{ijh}}{n_{ijh}},$$

unde:

p_{ijh} = probabilitatea de selecție a unității secundare j din unitatea primară de selecție i din stratul h ;

N_{ijh} = numărul de unități secundare din unitatea primară de selecție i din stratul h ;

n_{ijh} = numărul de unități secundare selectate în eșantion din unitatea primară de selecție i din stratul h .

e) Calculul coeficienților de extindere — $COEF_{jih}^{ext}$:

$$COEF_{jih}^{ext} = \tau_{jih} \cdot COEF_{ih}^{ext}.$$

f) În vederea estimării cât mai precise a rezultatelor anchetei s-a realizat o calibrare a datelor pe variabila *turiști străini*, utilizând informațiile din celelalte cercetări statistice din domeniu.

Astfel, coeficientul final de extindere $COEF_F$ va fi:

$$COEF_F = cal * COEF_{jih}^{ext},$$

unde:

cal = coeficientul de calibrare.

4. Organizarea culegerii și prelucrarea datelor

4.1. Metoda de înregistrare

Culegerea datelor pe teren se va face cu ajutorul proprietarilor structurilor de cazare turistică private. Aceștia li se vor înmâna, de către anchetatori, Fișa proprietarului, precum și chestionarele TOUR_PA, care urmează a fi completate de către turiștii străini cazați.

Proprietarii sunt rugați să expună chestionarele într-un loc vizibil în camerele/apartamentele închiriate și să informeze turiștii nerezidenți despre desfășurarea anchetei

Metoda de completare a chestionarului va fi autoînregistrarea.

4.2. Perioada de referință și de înregistrare

Perioada de referință pentru care se înregistrează datele statistice este trimestrul.

Perioadele de înregistrare sunt următoarele:

- martie pentru trimestrul I;
- iunie pentru trimestrul II;
- august pentru trimestrul III;
- decembrie pentru trimestrul IV.

4.3. Prelucrarea datelor

Lista cuprinzând structurile de cazare turistică private este stabilită de Institutul Național de Statistică, conform informațiilor primite de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, și este apoi transmisă direcțiilor regionale de statistică/direcțiilor județene de statistică, care le distribuie anchetatorilor. La termenul stabilit prin programul anchetei, chestionarele completate sunt predate de către anchetatori la direcțiile regionale de statistică/direcțiile județene de statistică.

Acestea vor fi introduse pe calculator și apoi validate, utilizând programele informatice primite de la Institutul Național de Statistică. După realizarea acestor operațiuni, datele la nivel de chestionar vor fi transmise la Institutul Național de Statistică, unde se va face validarea lor și se va realiza o publicație statistică.

5. Prezentarea și utilizarea rezultatelor cercetării statistice

5.1. Principalii indicatori utilizați

Principalul indicator îl reprezintă numărul de nerezidenți cazați în structurile de cazare turistică private, pe țări de rezidență, mijlocul de transport utilizat pentru a sosi în România, motivul călătoriei în România, precum și cheltuielile preconizate a se efectua în timpul sejurului în România, defalcate pe tipuri de cheltuieli.

5.2. Forme de prezentare a rezultatelor

Datele statistice rezultate din cercetarea statistică referitoare la cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private se diseminează în publicația „Cheltuielile turistice ale nerezidenților cazați în structurile de cazare turistică private”, stabilite anual prin Programul statistic național anual.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

51948368436893